RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 83.237 van 29 oktober 1999
in de zaak A. 87.345/X-9214.

In zake : Roger LUYCKX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat V. PIESSEVAUX,
kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,
Louis Socquetstraat 36

tegen :

1. de gemeente HEUSDEN-ZOLDER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. BOUVE,
kantoor houdende te
8200 BRUGGE-SINT-MICHIELS,
Karel De Wolfstraat 8, bus 3,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat L. DEHAESE,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Luikersteenweg 187.

tussenkomende partij :

de v.z.w. TOURING TRAINING CENTER,
gevestigd te 3550 HEUSDEN-ZOLDER,
Begonialaan 21.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Roger LUYCKX op 18 oktober 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van het besluit van 11 oktober 1999 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder waarbij aan de v.z.w. TOURING TRAINING CENTER de bouwvergunning wordt verleend voor het aanleggen van een "center voor rijvaardigheid" te Heusden-Zolder aan het Jagerspad, op percelen kadastraal bekend Sectie D, nrs. 677R 8, 677S 8, 677F 10 en 677E 19;

Gezien de nota’s van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 19 oktober 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat V. PIESSEVAUX, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat K. BOUVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat J. DECKMYN die, loco Advocaat L. DEHAESE verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat G. SCHIEPERS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-wnd. afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de v.z.w. TOURING TRAINING CENTER met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering betreft, verzoeker op goede gronden aanvoert dat het bestaande bos reeds is gekapt, maar dat er op het betrokken perceel nog een waardevolle begroeiing aanwezig is van heideplanten en andere gewassen, dat deze begroeiing behoort tot de natuurlijke flora van het perceel, en integraal dient te worden bewaard, wil men nog ooit over de mogelijkheid beschikken om het perceel in zijn oorspronkelijke toestand te herstellen, na herbebossing, zoals gevorderd door Bos en Groen, dat de vergunde werken de aanleg van gebouwen betreffen, doch hoofdzakelijk grondwerken en de aanleg van rijpistes, dat dergelijke werken op zeer korte tijd kunnen worden uitgevoerd, zodat aan de bestaande bodemstructuur op zeer korte termijn onherstelbare schade kan worden veroorzaakt, en dat de grondwerken en de aanleg van de pistes gemakkelijk kunnen voltooid zijn, minstens ver gevorderd zijn als uitspraak zou zijn gedaan in een gewone schorsingsprocedure; dat de argumentatie van de eerste verwerende partij dat de vlakken waar een polyurethaanbedekking dient aangebracht te worden, "naar verluidt" niet aangelegd worden met de winter voor de deur of tijdens de winter, gelet op de specifieke aard van het materiaalgebruik en de vorstgevoeligheid ervan, niet overtuigt; dat ook het argument van de tweede verwerende partij dat de aanvatting van de werken na 20 dagen, te rekenen vanaf de kennisgeving van de vergunning, een gevolg is van het verlenen van de bouwvergunning, en geenszins de uiterst dringende noodzakelijkheid verantwoordt, evenals het argument van de tussenkomende partij dat, indien de werken op zeer korte tijd kunnen worden voltooid, ook de desgevallende afbraak op zeer korte tijdspanne kan worden doorgevoerd, er integendeel op wijzen dat onmiddellijk met de uitvoering van de vergunde werken zal worden begonnen; dat verzoeker de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering voldoende verantwoordt;

Overwegende dat verzoeker in het tweede onderdeel van het tweede middel de schending aanvoert van artikel 19, derde lid, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en gewestplannen, en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat "het algemeen bekend is dat de omwonenden reeds grote hinder ondervinden van het aanwezige circuit van Terlamen en van de daar uitgeoefende activiteiten(,) dat de inrichting in het bestreden besluit niettemin geacht wordt in overeenstemming te zijn met de bestemming recreatiegebied en bovendien geoordeeld wordt dat de inrichting beantwoordt aan de goede plaatselijke ordening", "de essentie van de motivering omtrent de al dan niet verenigbaarheid van de inrichting met de goede plaatselijke ordening uitgaat van de vaststelling dat het gebied toch reeds structureel is aangetast door het bestaande circuit, zodat de inplanting van het rijvaardigheidscentrum verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening", en er aldus "geen rekening (wordt gehouden) met het feit dat de draagkracht van het gebied eigenlijk reeds overschreden was", zodat de bestreden beslissing "lijnrecht in(gaat) tegen hetgeen verstaan kan worden onder een goede ruimtelijke ordening, en (...) niet verenigbaar is met een goede plaatselijke aanleg", terwijl artikel 19, derde lid, bepaalt dat een vergunning slechts kan worden verleend, ook al is de aanvraag niet in strijd met het gewestplan of ontwerpgewestplan, zo de uitvoering van de handelingen en werken verenigbaar is met de goede plaatselijke aanleg;

Overwegende dat de eerste verwerende partij verwijst naar de beschouwingen die in het bestreden besluit zijn gewijd aan de bezwaren met betrekking tot de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving, de lawaaihinder, de verkeersoverlast en de opmerkingen met

betrekking tot het MER, en naar een aantal passages die de gemachtigde ambtenaar in zijn advies heeft gewijd aan de verenigbaarheid met de plaatselijke aanleg, in het bijzonder in relatie tot het aanpalende woongebied, en dat de Raad van State terzake enkel over een marginale beoordelingsbevoegdheid beschikt;

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt dat de vereiste van de verenigbaarheid met de goede plaatselijke ordening van een gebied een ruimtelijk en esthetisch aspect betreft, dat verzoekers opmerkingen geen betrekking hebben op de verenigbaarheid van het rijvaardigheidscentrum met de goede plaatselijke ordening, doch veeleer op de hinder die het centrum volgens verzoeker zal teweeg brengen, dat een verwijzing naar het circuit van Terlamen niet opgaat, en dat het rijvaardigheidscentrum gelet op het beperkt aantal deelnemers, de beperkte snelheid en het feit dat toegang zal worden genomen via een aangelegde weg langs het Albertkanaal, geen fundamentele hinder voor de omliggende bestemmingsgebieden zal veroorzaken;

Overwegende dat de tussenkomende partij antwoordt dat "m.b.t. de motiveringsplicht" de gemeente "wel degelijk een zwaar onderzoek (heeft) gedaan", en "voldoende onderhavige bouwvergunning gemotiveerd heeft";

Overwegende dat artikel 19, derde lid, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en gewestplannen, luidt als volgt :

> "De vergunning wordt evenwel, ook al is de aanvraag niet in strijd met het gewestplan of ontwerpgewestplan, slechts afgegeven zo de uitvoering van de handelingen en werken verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening";

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen met betrekking tot de bezwaren, ingediend tijdens het openbaar onderzoek, onder de rubriek "Verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving en ruimtelijke draagkracht", onder meer stelt wat volgt :

> "Het project sluit op ruimtelijk vlak aan bij het autocircuit van Terlamen.
> Het project wordt ingeplant in dezelfde recreatiezone.
> Er kan enkel gesteld worden dat het betrokken gebied rond het circuit structureel is aangetast door het reeds bestaande autocircuit waarbij komt dat de omwonenden zich zijn komen vestigen na de bouw en exploitatie van het autocircuit.
> De vaststelling dat het betrokken recreatiegebied reeds structureel is aangetast door het autocircuit verantwoordt op zich reeds het verlenen van de bouwvergunning.
> Er kan gesteld worden dat er een duidelijke affiniteit bestaat tussen het geplande project met het aanpalende autocircuit, zowel op het vlak van de geplande activiteiten als op het vlak van de ruimtelijke zonering, en dat het project in se complementair is aan dit laatste. Er kan een verantwoorde wisselwerking ontstaan.
> Er is duidelijk sprake van verweving van functies";

Overwegende dat de gemachtigde ambtenaar in zijn eensluidend advies, na gesteld te hebben dat "de ruimtelijke draagkracht van het gebied geenszins zal overschreden worden", stelt dat "in dit verband dan ook inhoudelijk akkoord kan worden gegaan met het standpunt van het college van burgemeester en schepenen";

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen in de motivering van het bestreden besluit letterlijk herhaalt hetgeen het reeds bij de beoordeling van de ingediende bezwaarschriften heeft gesteld;

Overwegende dat uit de bewoordingen zelf van de motivering van het bestreden besluit blijkt dat, met betrekking tot de door artikel 19, derde lid, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 vereiste ver-

enigbaarheid van het project met de goede plaatselijke ordening, het motief "de vaststelling dat het betrokken gebied rond het circuit reeds structureel aangetast is door het reeds bestaande autocircuit verantwoordt op zich reeds het verlenen van de bouwvergunning", wat dit aspect van het onderzoek van de bouwaanvraag betreft, een determinerend motief van de bestreden beslissing is; dat deze "vaststelling" impliciet maar zeker inhoudt dat de vergunningverlenende overheid van oordeel is dat dit autocircuit niet thuis hoort in dit gebied, m.a.w. niet verenigbaar is met de planologische bestemming, in casu een recreatiezone; dat immers zoneconforme inrichtingen of bouwwerken uit hun aard die zone niet kunnen "aantasten"; dat dit slechts kan door zonevreemde inrichtingen of bouwwerken; dat aldus het motief naar luid waarvan "de vaststelling dat het betrokken recreatiegebied reeds structureel aangetast is door het autocircuit op zich reeds het verlenen van de bouwvergunning verantwoordt" op het eerste gezicht een tegenstrijdig motief is dat niet dienstig kan worden ingeroepen om de verenigbaarheid van de vergunde bouwwerken met de goede plaatselijke ordening afdoende te verantwoorden; dat daarenboven de vaststelling dat een gebied reeds "structureel is aangetast" niet kan verantwoorden dat dat gebied nog verder wordt aangetast; dat het er integendeel op wijst dat het beoogde project de ruimtelijke draagkracht van het gebied en derhalve de goede plaatselijke ordening in het gedrang brengt; dat het tweede onderdeel van het tweede middel ernstig is;

Overwegende dat, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, verzoeker onder meer aanvoert dat naar aanleiding van de vorige vergunning onmiddellijk werd overgegaan tot de kaalkap van het bos waarvoor de vergunning werd verleend, dat het bos intussen niet werd heraangeplant, maar dat de biologisch waardevolle grondbegroeiing nog aanwezig is, dat de vergunde werken op zeer korte tijd kunnen worden vol-

tooid, dat eens de nog bestaande vegetatie aangetast, deze schade niet meer te herstellen zal zijn, dat de betreffende percelen waarop verzoeker uitkijkt voorheen dienden als rustige groene kuierplaats voor wandelaars, doch nu plaats zullen moeten maken "voor het heen en weer gerij van motorvoertuigen, voor de piepende en gierende banden tijdens de remtesten en het rijden in de bochten", en dat "het stukje natuur waarop (hij) nog uitzicht had, voorgoed (zal) verdwijnen";

Overwegende dat voornoemde uiteenzetting voldoende gegevens bevat om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te verantwoorden; dat de opwerping van de verwerende partijen en de tussenkomende partij dat het thans vergunde rijvaardigheidscentrum, in tegenstelling tot het op dezelfde plaatsen beoogde rijvaardigheidscentrum waarvoor de op 14 mei 1997 verleende bouwvergunning bij arresten nrs. 66.398 van 27 mei 1997 en 81.368 van 28 juni 1999 werd geschorst, respectievelijk vernietigd, een onbebouwde beboste strook laat van circa 75 à 100 m, met daarnaast een geluidswal, niet van aard is de aangevoerde nadelen ongedaan te maken; dat in de geschorste en nadien vernietigde bouwvergunning van 14 mei 1997 overigens ook reeds een geluidswal was voorzien; dat het nadeel ernstig is en moeilijk te herstellen;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, §§ 1 en 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de v.z.w. TOURING TRAINING CENTER in de vordering tot

schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van 11 oktober 1999 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder waarbij aan de v.z.w. TOURING TRAINING CENTER de bouwvergunning wordt verleend voor het aanleggen van een "center voor rijvaardigheid" te Heusden-Zolder aan het Jagerspad, op percelen kadastraal bekend Sectie D, nrs. 677R 8, 677S 8, 677F 10 en 677E 19.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig oktober 1900 negenennegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. EYLENBOSCH. **J. BOVIN.**